

Η Προεδρική Φρουρά εορτάζει τον Προστάτη της - Η ύψιστη τιμή να υπηρετείς ως Εύζωνας στο μνημείο του Αγνώστου Στρατιώτη

[/ Ορθοδοξία· Διεθνές Πρακτορείο Εκκλησιαστικών Ειδήσεων](#)

Τον προστάτη της, Άγιο Νεομάρτυρα Γεώργιο εξ Ιωαννίνων τον Νεομάρτυρα, τον «Φουστανελά» όπως ονομάζεται, τιμάει σήμερα η Προεδρική Φρουρά.

Ο Άγιος τιμάται από τους Εύζωνες κάθε έτος μετά την ανακήρυξή του ως Προστάτη τους το 2018, ανήμερα της εορτής του, 17 Ιανουαρίου.

Ο κ. Βασίλης Παπαδημητρόπουλος μίλησε στο Πρακτορείο Ορθοδοξία και στον Ρωμανό Αλβέρτη για τη θητεία του ως Εύζωνας και τη μέγιστη τιμή που ένωσε όταν φόρεσε την Στολή της Προεδρικής Φρουράς.

«Η θητεία μου στην Προεδρική Φρουρά μου πρόσφερε τη μέγιστη τιμή και την ύψιστη περηφάνια να εκπροσωπήσω την Πατρίδα μου και να τιμήσω τους ήρωες της χώρας μας που θυσίασαν τη ζωή τους. Κάθε φορά που έκανα την υπηρεσία μου στο Μνημείο του Αγνώστου Στρατιώτη το βίωνα

σαν μια ξεχωριστή εμπειρία που γέμιζε Εθνική υπερηφάνια. Είναι μοναδικό να υπηρετείς την στρατιωτική σου θητεία στην Προεδρική Φρουρά» τονίζει ο κ. Παπαδημητρόπουλος.

Στη συνέχεια μετά από ερώτηση σχετικά με την προσφορά της Προεδρικής Φρουράς στη χώρα αναφέρει:

«Η προεδρική Φρουρά προσφέρει κάτι πολύ σημαντικό στην Πατρίδα, **εκπροσωπεί την Ιστορία, την Εθνική συνείδηση όλων των Ελλήνων και αποτίει φόρο τιμής σε όλους τους ήρωες**, σε όλες τις μάχες και όλους τους αγώνες που μας οδήγησαν στη σύσταση του Ελληνικού Κράτους για αυτό και είναι **ύψιστη τιμή για όσους υπηρέτησαν ως Εύζωνες** να συμμετέχουν στις επετειακές παρελάσεις. Προσωπικά παρέλασα στην Κάλυμνο στην επέτειο ενσωμάτωσης των Δωδεκανήσων στις 7 Μαρτίου του 2020 όμως στη συνέχεια λόγω της πανδημίας του κορωνοϊού δεν πραγματοποιήθηκε η παρέλαση της 25ης Μαρτίου κάτι που με θλίβει ιδιαίτερα, ελπίζω φέτος να μπορέσω να παρακολουθήσω τους Εύζωνες στην φετινή παρέλαση καθώς συμπληρώνονται και τα 200 χρόνια από την έναρξη της Ελληνικής Επανάστασης και αποτελεί μια συμβολική χρονιά».

-Κ. Παπαδημητρόπουλε ο Άγιος Γεώργιος εξ Ιωαννίνων έγινε πρόσφατα Προστάτης της Προεδρικής Φρουράς και μάλιστα πέρις συμμετείχατε στον εορτασμό. Θα μας πείτε δύο λόγια;

«Ο Άγιος Γεώργιος είναι ένας Άγιος γέννημα θρέμμα της Ελληνικής γης ο οποίος μαρτύρησε για την πίστη, τη θρησκεία και την χώρα μας, όλα αυτά που πρεσβεύει η Προεδρική Φρουρά οπότε είναι ιδιαίτερα τιμητικό να θεωρείται προστάτης της. Μάλιστα κατά τον εορτασμό του 2020 στον οποίο συμμετείχα ως Εύζωνας, ήταν πολύ συγκινητικό το κλίμα και γέμιζε όλους τους άνδρες της Φρουράς και τους αξιωματικούς με μεγάλη

υπερηφάνεια, ευλαβούμαι πολύ τον Άγιο Γεώργιο και εύχομαι οι πρεσβείες του να με συνοδεύουν και εμένα και όλους τους άνδρες που υπηρέτησαν και θα υπηρετήσουν στη Φρουρά σε όλη τους τη ζωή».

Ο Άγιος Γεώργιος ο Νεομάρτυρας Προστάτης της Προεδρικής Φρουράς

Ανήμερα της εορτής του αγίου Γεωργίου του εν Ιωαννίνους του νεομάρτυρος, στις 17 Ιανουαρίου του 2018, ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας κ. Προκόπιος Παυλόπουλος παρέστη στην τελετή ανακηρύξεως του Αγίου Γεωργίου εξ Ιωαννίνων «του Φουστανελά», σε Προστάτη Άγιο της Προεδρικής Φρουράς, στο στρατόπεδο της Προεδρικής Φρουράς στην Ηρώδου Αττικού.

Ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερώνυμος προεξήρχε της Δοξολογίας και της καθιερώσεως του προσκυνηταρίου – μνημείου

του Νεομάρτυρα Αγίου Γεωργίου του εν Ιωαννίνους, το οποίο κατασκευάστηκε στο προαύλιο χώρο της Προεδρικής Φρουράς με δαπάνη του Συλλόγου των Απανταχού Αγιοργιτών «Ο Νεομάρτυς Γεώργιος».

Χαιρετισμός του Προέδρου της Δημοκρατίας κ.Προκοπίου Παυλοπούλου κατά την τελετή ανακήρυξης του Αγίου Γεωργίου εξ Ιωαννίνων του “Φουστανελά” σε προστάτη της Προεδρικής Φρουράς

Μακαριώτατε,

Σας ευχαριστώ προσωπικώς αλλά και εκ μέρους της Προεδρικής Φρουράς για την εδώ παρουσία σας αυτή την πολύ σημαντική στιγμή. Στιγμή η οποία εκπέμπει πολλά μηνύματα. Μηνύματα που αφορούν και τις Ένοπλες Δυνάμεις, αλλά και το Έθνος μας. Είπατε Μακαριώτατε, ότι ο τρίτος πυλώνας του Ευρωπαϊκού μας Πολιτισμού, η Χριστιανική Διδασκαλία, είναι εκείνη που καθιέρωσε την αρχή σύμφωνα με την οποία οφείλουμε να πράττουμε όχι τόσο αυτό που μας επιβάλλεται, αλλά πολύ περισσότερο εκείνο, το οποίο πραγματικά πιστεύουμε, εκείνο που πραγματικά έχουμε κάνει συνείδηση. Και το λέω αυτό γιατί οφείλω να διευκρινίσω πως η επιλογή του Προστάτη της Προεδρικής Φρουράς, του Νεομάρτυρος Αγίου Γεωργίου, δεν οφείλεται μόνο στην ευζωνική του περιβολή. Αυτό είναι το ένα. Και θα έλεγα μάλιστα, χρησιμοποιώντας τα δικά σας λόγια, είναι η «εξωτερική πλευρά». Ο λόγος, ο βαθύτερος λόγος, είναι το ίδιο το παράδειγμα του Νεομάρτυρος του Αγίου Γεωργίου που, όποιος εντρυφήσει στον τρόπο του μαρτυρίου του, αντιλαμβάνεται ότι συμβολίζει την αφοσίωση του ανθρώπου στο πιστεύω του. Ο Νεομάρτυς Άγιος Γεώργιος μαρτύρησε ακριβώς επειδή δεν δέχθηκε να αλλάξει το πιστεύω του, δεν δέχθηκε να απαρνηθεί την πίστη του. Τούτο για την Προεδρική Φρουρά έχει τεράστια σημασία, γιατί δείχνει αυτό που πάντοτε η Προεδρική Φρουρά, από τότε που συστάθηκε ως σήμερα, πράττει.

Στελέχη της Προεδρικής Φρουράς, γνωρίζετε ότι εκείνο που σας εμπνέει, και πρέπει να σας εμπνέει στο διηνεκές, είναι η αφοσίωση στο καθήκον. Κανένας περισπασμός δεν μπορεί να σταθεί εμπόδιο σ’ αυτή την αφοσίωση. Την έχετε αποδείξει, ξέρω ότι θα την αποδείξετε στο μέλλον και για πάντα.

Η παρουσία εδώ όλων μας σημαίνει αυτή την αναγνώριση. Και το μνημείο, το οποίο αυτή την στιγμή εδώ εγκαινιάζεται με την παρουσία της Εκκλησίας της Ελλάδος και του Επικεφαλής της, του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και Πάσης Ελλάδος του κ. Ιερωνύμου, αυτό ακριβώς σημαίνει για σας και για όλους μας. Τελειώνω, λέγοντάς σας ότι αυτή η αφοσίωση στο καθήκον, που είναι αφοσίωση στην Πατρίδα και στο Έθνος μας, στον είναι πολύ περισσότερο

σημαντική σήμερα. Γιατί πρέπει αυτούς τους στόχους, που αφορούν την προστασία του Έθνους μας, του Λαού μας και της Πατρίδας μας, να τους κάνουμε κοινή μας συνείδηση. Πριν απ' όλα, πάνω απ' όλα η αγάπη για την Πατρίδα, η αφοσίωση στο καθήκον.

Να έχετε δύναμη και να σας προστατεύει ο Νεομάρτυς Άγιος Γεώργιος που από σήμερα είναι ο Προστάτης Άγιος της Προεδρικής Φρουράς.

Και πάλι Μακαριώτατε σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΙΚΗ ΦΡΟΥΡΑ

Ιστορία

Η μακρόχρονη ιστορία της Προεδρικής Φρουράς **ξεκινά την 12η Δεκεμβρίου του 1868**, με τη σύσταση ενός μάχιμου και ταυτοχρόνως τελετουργικού τμήματος, του μόνιμου Στρατού, με την ονομασία «Άγημα». Σκοπός της δημιουργίας του, ήταν η παροχή άριστης στρατιωτικής εκπαίδευσης στους διακριθέντες για τη στρατιωτική τους αρετή, ώστε να αποτελέσουν υπόδειγμα εκπαίδευσης για τον υπόλοιπο Στρατό.

Μετά τους Βαλκανικούς Πολέμους, το 1914, μετονομάζεται σε «Ανακτορική

Φρουρά». Το 1929, έτος έναρξης των εργασιών ανέγερσης του Μνημείου του Αγνώστου Στρατιώτη, λόχος Ευζώνων με την ονομασία «Λόχος Φρουράς Προέδρου της Δημοκρατίας», αναλαμβάνει τη φύλαξη του.

Στην πορεία των χρόνων και με τις αλλαγές του πολιτεύματος, οι μετονομασίες διαδέχονταν η μια την άλλη: «Λόχος Βασιλικής Φρουράς» (1940), «Τιμητική Φρουρά του Αγνώστου Στρατιώτη»(1941), «Φρουρά Σημαίας»(1942), «Βασιλική Φρουρά»(1946). Ωστόσο, παρέμενε αμετάβλητη η αποστολή που αφορούσε στην τιμητική φρούρηση του Μνημείου του Αγνώστου Στρατιώτη και των Ανακτόρων.

Από το 1974, με την αποκατάσταση της Δημοκρατίας στην Ελλάδα, ονομάζεται οριστικά πλέον «Προεδρική Φρουρά», έχει καθαρά τελετουργικό χαρακτήρα και υπάγεται στο Στρατιωτικό Γραφείο της Προεδρίας της Δημοκρατίας.

Αποστολή - Καθήκοντα

Οι Εύζωνες προέρχονται από **εθελοντές οπλίτες του Πεζικού, επιλέγονται δε μέσα από μία επίπονη διαδικασία**. Ως ακοίμητοι φρουροί, αποτίνουν φόρο τιμής στο Μνημείο του Αγνώστου Στρατιώτη όλο το εικοσιτετράωρο, κάτω από οποιεσδήποτε καιρικές συνθήκες, φρουρούν δε τιμητικά το Προεδρικό Μέγαρο και την πύλη του Στρατοπέδου της Προεδρικής Φρουράς.

Επιπλέον, αποδίδουν τιμές στην Α.Ε. τον/την Πρόεδρο της Δημοκρατίας, σε αρχηγούς ξένων κρατών, καθώς και σε πρέσβεις ξένων χωρών κατά την επίδοση των διαπιστευτηρίων τους στον/στην Πρόεδρο.

Μέρος των καθηκόντων της Προεδρικής Φρουράς αποτελεί επίσης η έπαρση και η υποστολή της ελληνικής Σημαίας στον Ιερό Βράχο της Ακρόπολης, τις Κυριακές και τις επίσημες αργίες, καθώς και η συμμετοχή τμημάτων Ευζώνων στον εορτασμό εθνικών επετείων και σε άλλες πανηγυρικές εκδηλώσεις στο εσωτερικό και το εξωτερικό, ιδιαίτερα κατά την εθνική επέτειο της 25ης Μαρτίου.

Κάθε Κυριακή, στις 11:00 π.μ., άγημα Ευζώνων παρελαύνει από το στρατόπεδο της Προεδρικής Φρουράς μέχρι το Μνημείο του Αγνώστου Στρατιώτη, όπου πραγματοποιείται η επίσημη τελετή αλλαγής φρουράς.

Η Ευζωνική Στολή

Η ευζωνική στολή με τη μακρά ιστορία της, αποτελεί κομμάτι της εθνικής μας ταυτότητας και είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με τη νεότερη ιστορία της Ελλάδας. Από τη σύσταση του ελληνικού κράτους, η ευζωνική στολή των οπλαρχηγών και αγωνιστών που πρωτοστάτησαν στους απελευθερωτικούς αγώνες του έθνους

κατά των Οθωμανών, την περίοδο της Ελληνικής Επανάστασης, καθιερώθηκε ως η επίσημη εθνική ενδυμασία.

Η στολή των Αξιωματικών της Προεδρικής Φρουράς παρουσιάζει μικρές διαφοροποιήσεις συγκριτικά με τη στολή των οπλιτών Ευζώνων. Ωστόσο, κοινά παραμένουν τα βασικά τους χαρακτηριστικά, καθώς και οι συμβολισμοί τους. Αξίζει να σημειωθεί ότι οι στολές είναι εξ' ολοκλήρου χειροποίητες και η ιδιαίτερα κοστοβόρα και χρονοβόρα κατασκευή τους απαιτεί μεγάλη πείρα.

Κύριο χαρακτηριστικό της στολής είναι η Ζώνη, η οποία δηλώνει τον «καλά ζωσμένο» μαχητή. Η Φουστανέλα, κατασκευασμένη από 30 μέτρα λευκού υφάσματος, αποτελείται από 400 πιέτες, όσα δηλαδή και τα χρόνια της τουρκοκρατίας. Το λευκό της χρώμα, όπως επίσης και το λευκό χρώμα του Υποδήτη (πουκάμισο), συμβολίζει την αγνότητα των αγώνων για εθνική ανεξαρτησία.

Η Φέρμελη (γιλέκο) είναι το πιο δύσκολο κομμάτι στη διαδικασία κατασκευής της στολής και είναι κεντημένη με λευκά ή επίχρυσα νήματα σε σχέδια μεγάλης παραδοσιακής και λαογραφικής αξίας. Το κόκκινο Φάριον (καπέλο) με το εθνόσημο συμβολίζει τις θυσίες και το αίμα που χύθηκε από τους αγωνιστές στους απελευθερωτικούς αγώνες του έθνους, ενώ το μαύρο μεταξωτό του θύσανο, συμβολίζει τα δάκρυα και το πένθος. Τα κυανόλευκα μεταξωτά κρόσσια στη στολή των Ευζώνων, αποτελούν σύμβολο της ελληνικής Σημαίας.

Τέλος, ένα από τα ισχυρότερα σύμβολα της ευζωνικής στολής είναι το Τσαρούχι (υπόδημα) το οποίο είναι εξ' ολοκλήρου χειροποίητο, κατασκευασμένο από σκληρό κόκκινο δέρμα. Ένα ζευγάρι τσαρούχια ζυγίζει περίπου 3 κιλά, καθώς στον πάτο τους φέρουν 120 καρφιά και πέταλα. Σύμφωνα με την παράδοση, στη μεγάλη μαύρη φούντα του τσαρουχιού κρύβονταν λεπίδες, χρήσιμες για τη μάχη σώμα με σώμα.

Πέραν της επίσημης ευζωνικής στολής, στην Προεδρική Φρουρά συναντάμε και τις ακόλουθες στολές:

Τον χειμερινό μπλε «ντουλαμά» – Στολή Μακεδονικού Αγώνα. Φέρεται καθημερινά από τους Εύζωνες κατά τη χειμερινή περίοδο.

Τον θερινό χακί «ντουλαμά» – Στολή Βαλκανικών Πολέμων. Φέρεται καθημερινά από τους Εύζωνες κατά τη θερινή περίοδο.

Την στολή των Κρητών. Φέρεται σε παρελάσεις και επίσημες παρατάξεις.

Επιπλέον, η Προεδρική Φρουρά, θεματοφύλακας ιστορίας και πολιτισμού, διατηρεί στο αρχείο των εθνικών παραδοσιακών ενδυμασιών της, την Ποντιακή στολή, την

παραδοσιακή ενδυμασία του Βρακοφόρου του Αιγαίου και τη Θρακιώτικη ενδυμασία. Αυτές φέρονται από τους Εύζωνες κατά περίπτωση, σε ημέρες μνήμης και τιμής.

Το στρατόπεδο της Προεδρικής Φρουράς, από ιδρύσεως της, βρίσκεται στην οδό Ηρώδου Αττικού (αριθμ. 2), κοντά στο Προεδρικό Μέγαρο και φέρει τιμητικά το όνομα του Σουλιώτη οπλαρχηγού και ήρωα της Ελληνικής Επανάστασης του 1821, Γεωργίου Τζαβέλα.

Ο Βίος του Αγίου Γεωργίου

Άγιος Νεομάρτυς Γεώργιος, ο πολιούχος των Ιωαννίνων, καταγόταν από ένα χωριό των Γρεβενών, το οποίο ονομαζόταν Τζούρχλη, σήμερα Άγιος Γεώργιος.

Ήταν φτωχός και αγράμματος άνθρωπος. Σε ηλικία οκτώ ετών έμενε ορφανός. Και από τους δύο γονείς του. Όταν μεγάλωσε εργαζόταν ως ιπποκόμος σε κάποιον τούρκο αγά. Οι Τούρκοι, όπως συνήθιζαν, δεν τον αποκαλούσαν με το όνομά του αλλά Γκιαούρ Χασάν.

Το έτος 1836 ο αγάς, τον οποίο υπηρετούσε ο Άγιος, εγκαταστάθηκε για υπηρεσιακούς λόγους στα Ιωάννινα. Εκεί στα Ιωάννινα ο Άγιος αρραβωνιάστηκε με μια νέα ονόματι Ελένη, ορφανή και αυτή από γονείς, πτωχή υλικά αλλά πλούσια ψυχικά. Κάποιος Χότζας, ο οποίος γνώριζε τον Άγιο και άκουγε να τον φωνάζουν Γκιαούρ Χασάν παραξενεύτηκε που αρραβωνιάστηκε Χριστιανή και τον

κατηγόρησε στο δικαστήριο πως ενώ είναι μουσουλμάνος παντρεύεται Χριστιανή. Μπροστά στο δικαστήριο ο Άγιος ομολόγησε πως είναι Χριστιανός. Ο δικαστής δεν πείστηκε και τον έστειλε στον βεζύρη, όπου ανακρινόμενος ο Άγιος ομολόγησε ξανά τη χριστιανική του πίστη. Ο βεζύρης μάλιστα κάλεσε και τον αφέντη του Αγίου, ο οποίος επιβεβαίωσε την χριστιανική του ιδιότητα, πράγμα το οποίο καταγράφηκε στον κώδικα του δικαστή, πως είναι Χριστιανός. Μετά το γεγονός αυτό έκανε τον γάμο του με την Ελένη.

Στο μεταξύ ο αφέντης του μετατέθηκε στην Προύσα της Μικράς Ασίας, όπου αρχικά τον ακολούθησε, αργότερα όμως επέστρεψε στα Ιωάννινα. Προσκολλήθηκε σε κάποιον αγά πάλι ως υποκόμος. Όταν έφυγε και αυτός ο Άγιος δεν τον ακολούθησε αλλά παρέμεινε με την οικογένειά του, διότι στο μεταξύ η σύζυγός του γέννησε γιό τον οποίο βάπτισαν με το όνομα Ιωάννη.

Κάποια μέρα ο Άγιος πηγαίνοντας στην αγορά για αναζήτηση εργασίας συνάντησε εκείνον τον Χότζα που τον είχε κατηγορήσει. Μόλις τον είδε εκείνος αμέσως τον άρπαξε και του λέει:

Μέχρι πότε θα παίζεις με την πίστη; Ή Τούρκος ή Χριστιανός;

Ο Άγιος του ζητούσε να τον αφήσει, έτυχε μάλιστα να περνά εκείνη την ώρα ο κουνιάδος του, ο οποίος προσπαθούσε να τον βγάλει από τα χέρια του χότζα.

Εξαιτίας της φασαρίας στο μεταξύ μαζεύτηκαν και άλλοι Τούρκοι και Ρωμιοί. Απέναντι ακριβώς ήταν το σπίτι του πασά, ο οποίος βλέποντας τη φασαρία έστειλε ανθρώπους του και τους έφεραν μπροστά του. Ο χότζας κατηγόρησε τον Άγιο πως, ενώ ήταν τούρκος, τώρα έγινε Χριστιανός. Στη σχετική ερώτηση του πασά ο Άγιος απάντησε με πολύ θάρρος, Χριστιανός γεννήθηκα και Χριστιανός θα πεθάνω. Ο πασάς τότε τον έστειλε στον δικαστή.

Ο δικαστής μολονότι γνώριζε την υπόθεση ρώτησε τον άγιο: Χριστιανός είσαι εσύ;

Στην καταφατική απάντηση του Αγίου του λέει πάλι: Κάποτε ήσουν Χριστιανός αλλά τώρα είσαι Τούρκος.

Όχι, όχι, του απάντησε ο Άγιος, Χριστιανός είμαι καθώς κι εσύ το ξέρεις και είναι περασμένο και στα χαρτιά σου.

Ναι, του λέει ο δικαστής, αλλά τότε ήταν ένας ο μάρτυρας, τώρα όμως μαρτυρούν πολλοί πως είσαι Τούρκος. Σύμφωνα με τη μαρτυρία τους, ένα από τα δύο πρέπει να κάμεις, ή να γίνεις Τούρκος ή να θανατωθείς.

Κάνε ό,τι θέλεις,ήταν η απάντηση του Αγίου.

Τότε, αφού τον ήλεγξαν αν του είχαν κάνει περιτομή και δεν βρήκαν τίποτε, τον οδήγησαν στον ανθύπατο. Μετά από νέα ανάκριση και ομολογία τον έκλεισαν στη φυλακή. Εκεί βρίσκονταν δύο Χριστιανοί από τη Βούρμπιανη, οι οποίοι τον ρώτησαν για την υπόθεσή του και,όταν έμαθαν πως ήταν για την πίστη, τον παρότρυναν να μείνει σταθερός και αν χρειαστεί να μαρτυρήσει ακόμη.

Την άλλη μέρα τον οδήγησαν πάλι στον δικαστή, ο οποίος με τους παρακαθημένους του τον προέτρεπε να εξισλαμισθεί. Ο Άγιος έμενε σταθερός λέγοντας: Χριστιανός και Χριστιανός πεθαίνω.

Τον οδήγησαν τότε πάλι στη φυλακή, τον ξάπλωσαν, κάτω του έβαλαν τα πόδια στο τιμωρητικό ξύλο και πάνω του τοποθέτησαν μια πλάκα βάρους πενήντα οκάδων περίπου. Ο Άγιος κοιμήθηκε σαν να ήταν σκεπασμένος με πάπλωμα. Το πρωί τον ρωτούσαν οι άλλοι φυλακισμένοι : πώς πέρασες τη νύχτα, αδελφέ; εμείς φοβηθήκαμε μήπως πεθάνεις από το βάρος της πλάκας.

Δεν κατάλαβα τίποτα, τους απάντησε ο Άγιος, μάλιστα είδα και όνειρο, ένα νέο ασπροφορεμένο που μου είπε: μη φοβάσαι, Γεώργιε.

Τον οδήγησαν και πάλι στο δικαστήριο, όπου ο Άγιος ομολόγησε για τρίτη φορά τον Χριστό. Ήρθε η ώρα να βγάλω απόφαση, του λέει ο δικαστής, να καταδικαστείς.

Χωρίς να φοβηθεί ο Άγιος, με πολύ θάρρος του απάντησε: Κάνε ό,τι θέλεις, δεν φοβούμαι τίποτε, όχι μια απόφαση μα εκατό να βγάλεις.

Βλέποντας την γενναιότητά του ο δικαστής για μια στιγμή σκέφτηκε να τον ελευθερώσει,όμως ο τουρκικός όχλος φώναζε να θανατωθεί ως υβριστής του Ισλάμ. Έτσι εκδόθηκε καταδικαστική απόφαση. Την ώρα εκείνη,λένε, μια μεγάλη αστραπή έσκισε τον ουρανό, συνοδευόμενη από ένα τρομερό κρότο ενώ συγχρόνως έγινε αναβρασμός στη λίμνη ώστε οι άνθρωποι φοβήθηκαν.

Οι Μητροπολίτες Ιωαννίνων, Άρτης και Γρεβενών προσπάθησαν με την παρέμβασή τους να τον ελευθερώσουν αλλά δεν κατάφεραν τίποτα. Μέχρι να γίνει η εκτέλεση έκλεισαν τον Γεώργιο στη φυλακή, όπου δεν σταμάτησαν να τον ενοχλούν οι Τούρκοι με διάφορους απεσταλμένους τους να αρνηθεί τον Χριστό. Από την άλλη μεριά οι Χριστιανοί φυλακισμένοι τον στήριζαν και τον παρακινούσαν να μείνει σταθερός στην πίστη, ώστε υπομένοντας λίγο πόνο να βρεθεί κοντά στον Χριστό.

Την άλλη μέρα, εορτή του Αγίου Αντωνίου, οι δήμιοι τον οδήγησαν στον τόπο της

εκτέλεσης. Ο Άγιος δόξασε τον Θεό και χάρηκε που τον αξίωνε να μαρτυρήσει για το όνομά Του. Ήταν θαυμαστό να τον βλέπει κανένας πως έτρεχε, με πόση χαρά και αγαλλίαση, σα να μην πατούσε στη γη, λες και πετούσε στον αέρα. Το πρόσωπό του κυριολεκτικά άστραφτε από χαρά. Όταν έφθασαν στον τόπο της εκτέλεσης, στην πύλη του φρουρίου, ομολόγησε για τελευταία φορά : Χριστιανός είμαι, προσκυνώ τον Χριστό μου και την Δέσποινά μου Θεοτόκο.

Παρακάλεσε τους δημίους να του λύσουν τα χέρια, έκανε το σημείο του σταυρού και φώναξε προς τους Χριστιανούς: Συγχωρέστε με, αδελφοί και ο Θεός να σας συγχωρήσει. Κι όπως έλεγε αυτά, τον απαγχόνισαν. Ήταν τριάντα ετών.

Το λείψανό του έμεινε τρία μερόνυχτα, κατά τη συνήθεια, κρεμασμένο. Κάθε νύχτα ερχόταν ουράνιο φως και τον περιέβαλε. Μετά τις τρεις ημέρες, ύστερα από παράκληση του συλλόγου των ιπποκόμων, δόθηκε άδεια ταφής.

Μετέφεραν το Άγιο λείψανο στον Μητροπολιτικό ναό του Αγίου Αθανασίου, όπου ήσαν συγκεντρωμένοι οι Μητροπολίτες, ο κλήρος και πλήθος Χριστιανών. Αφού το ετοίμασαν για την ταφή στο παρεκκλήσιο της Αγίας Μαρίνης έψαλαν την ακολουθία με δάκρυα συγκίνησης και χαράς. Το ενταφίασαν στην αυλή, στην βόρεια πλευρά του ναού.

Αργότερα χτίστηκε παρεκκλήσιο που περιέβαλε τον τάφο. Αμέσως ακολούθησαν άπειρα και καταπληκτικά θαύματα. Το έτος 1975 έγινε η ανακομιδή των λειψάνων, τα οποία ευρίσκονται στον νεόδμητο ναό προς τιμήν του Αγίου Γεωργίου του Νεομάρτυρος.

Επιμέλεια - Ρωμανός Αλβέρτης.

Πηγή: www.orthodoxianewsagency.gr